

Sniegavīra sapnis

Kā jau katru gadu, ziemā uzkrīt sniegs, kaut ne tik daudz, bet tomēr ir. Visiem patīk ziemas izpriecas, taču visvairāk pieaugušajiem un bērniem patīk vēlt sniegavīrus, lielākus un mazākus, vienkāršākus un neparastākus, nebēdnīgus un domīgus.

Cilvēki mūsdienas bieži mēdz sapņot, taču reti kurais iedomājas, ka arī sniegavīri ir sapņotāji..

Sniegavīram katra ziema likās vienmuļa, viss ir tik parasts un ikdienišķs. Vislielākais sapnis bija, saulē nosauļoties, kļūt tumšādainam kā Āfrikā dzīvojošam. Sniegavīrs to ir vēlējies ilgu ziemas gadus. Viņš ir prātojis par to gan rītos, gan vakaros un arī mēģinājis iztēloties sevi kā tumšādainu, melnmatainu skaistuli.

Gāja dienas, sniegavīram bija uzradies arī draugu pulciņš, taču neviens no visiem sniegavīru nesaprata.

Un tad, kādu dienu saulīte pie debesīm spīdēja kaut kā spožāk, sniegavīram pat likās, ka šajā pasaulē ir tikai saule un viņš! Beidzot sapnis būs piepildījies! Viņš varēs nosauļoties! Taču pienāca vakars, sniegavīram nebija neviena tumša plankuma.

Ārā bija tik karsti, bet viņš nenosauļojās! Varbūt tā nebija īstā saule? Taču sniegavīrs ilgi neskuma. Rīt būs jauna diena. Tad gan viņš vairāk grozīsies un smaidīs saulei. Sapņiem taču jāpiepildās!

Pienāca jauna diena. Sniegavīrs gan grozījās, gan smaidīja, gan pūta vaigus, gan lūdzās un koķetēja ar sauli. Kā viņš centās! Bet vakarā bija ... tik pat balts kā no rīta. Vai tad sapnis ir nepiepildāms?

Nākamajā dienā saulīte spīdēja vēl spožāk, sniegs sāka kust. Bērni bija noskumuši, jo tad viņu sniegavīri arī kusīs. Bērni izgāja ārā. Viens sniegavīrs ir brūns! Brūns kā pavasara dubļi!

„Brūnais sniegavīrs” lepni uzsmaidīja bērniem. Sapņi tomēr piepildās!

Valentīna Bondarenko
9.klase
Eglaines pamatskola